

II.

Af d'Hrr. Bramsen, Hey, Lange, Louis Meyer, Pagh, Holger Petersen, Stilling, Carl Will og Julius Wulff.

Mindretallet er ikke principielt tilfredsstillet ved det af Generaldirektør *Rubin* fremsatte Forslag til Lov om Behandling af Toldtvistigheder. Det af „Handelsmødet“ og af „Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk“ enstemmigt udtalte Ønske fremhæver nemlig Nødvendigheden af, at der „ved Lovgivning bliver aabnet Adgang til en *hurtigt arbejdende*, af *Administrationen uafhængig* Appellinstans, som med *fagkyndig* Autoritet kan *dømme* Toldvæsenet og Importørerne *endeligt* afgørende imellem ved Meningsforskjel om den rette Fortolkning af Toldlovens Bestemmelser“. Som Repræsentanter for Handel, Søfart, Industri og Haandværk havde vi derfor haabet at se det ovennævnte Ønske imødekommet, medens Forslaget fastslaar, at Generaldirektoratets Afgørelser ogsaa fremtidig skulle indankes for Finansministeren, altsaa for Centraladministrationen.

Den Forandring i det Bestaaende, altsaa den Indrømmelse, man er villig til at gøre i Udkastet, er den, at Klagen paa Vejen til Ministeren først skal behandles af et af Toldraadet fremgaaet staaende Udvalg, hvis Indstilling skal foreligge, før den endelige Afgørelse foretages af Ministeren.

Og hvad Ønsket om den fagkyndige Autoritet angaar, tilvejebringer Forslaget ikke nogen Sikkerhed for en saadan, eftersom Toldraadet ikke er sammensat med denne Opgave for Øje.

Vort Ønske gaar i den Retning, at der skulde oprettes en særlig *Tolddomstol*, sammensat med de omhandlede Tvistigheder for Øje, i hvilken man kunde indføre de to Elementer, som netop savnes i Forslaget, nemlig Dommer-Elementet og Fagkundskaben. Domstolen kunde sammensættes paa lignende Maade som „Sø- og Handelsretten“, altsaa af en retskyndig Formand, til hvis Raadighed der stilledes en Fortegnelse over et større Antal fagkyndige Meddomsmænd, udpegede indenfor de Handlendes og Industridrivendes Kreds af Erhvervenes Centralorganisationer. Af en saadan Fortegnelse kunde da Formanden — ligesom ifølge Sø- og Handelsretsloven af 19. Februar 1861, § 8 — efter hver Sags særlige Beskaffenhed udtage en Købmand og en Industridrivende eller Haandværker, til hvilke saa føjedes de 2 Overtoldinspektører, under hvis Distrikt Sagen ikke havde foreligget; disse 4 i Forening med Formanden skulde da udgøre Retten, som i videst mulige Omfang skulde virke paa Grundlag af *Umiddelbarhed* og *Mundtlighed*. Dersom vi kunde have skabt Flertal for vor Plan, vilde vi have udformet et Forslag og opstillet Procesformer, der sikrede en paa samme Tid forsvarlig og hurtig Afgørelse; men efter at Generaldirektøren har betegnet det som en ufravigelig Fordring fra Regeringens Side, at en saadan Domstols Afgørelser maatte *kunne appelleres til Højesteret* af Hensyn til Statskassens Interesse, have vi maattet opgive videre Arbejde paa Planens Virkeliggørelse, fordi en saadan Appel vilde umuliggøre den allervæsentligste Fordring, der stilles til en saadan Tolddomstol, nemlig at den afgør ikke blot hurtigt, men *endeligt*, altsaa det modsatte af en Afgørelse, der med Appel til Højesteret kan blive udskudt i aarevis.